VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Seite 87v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

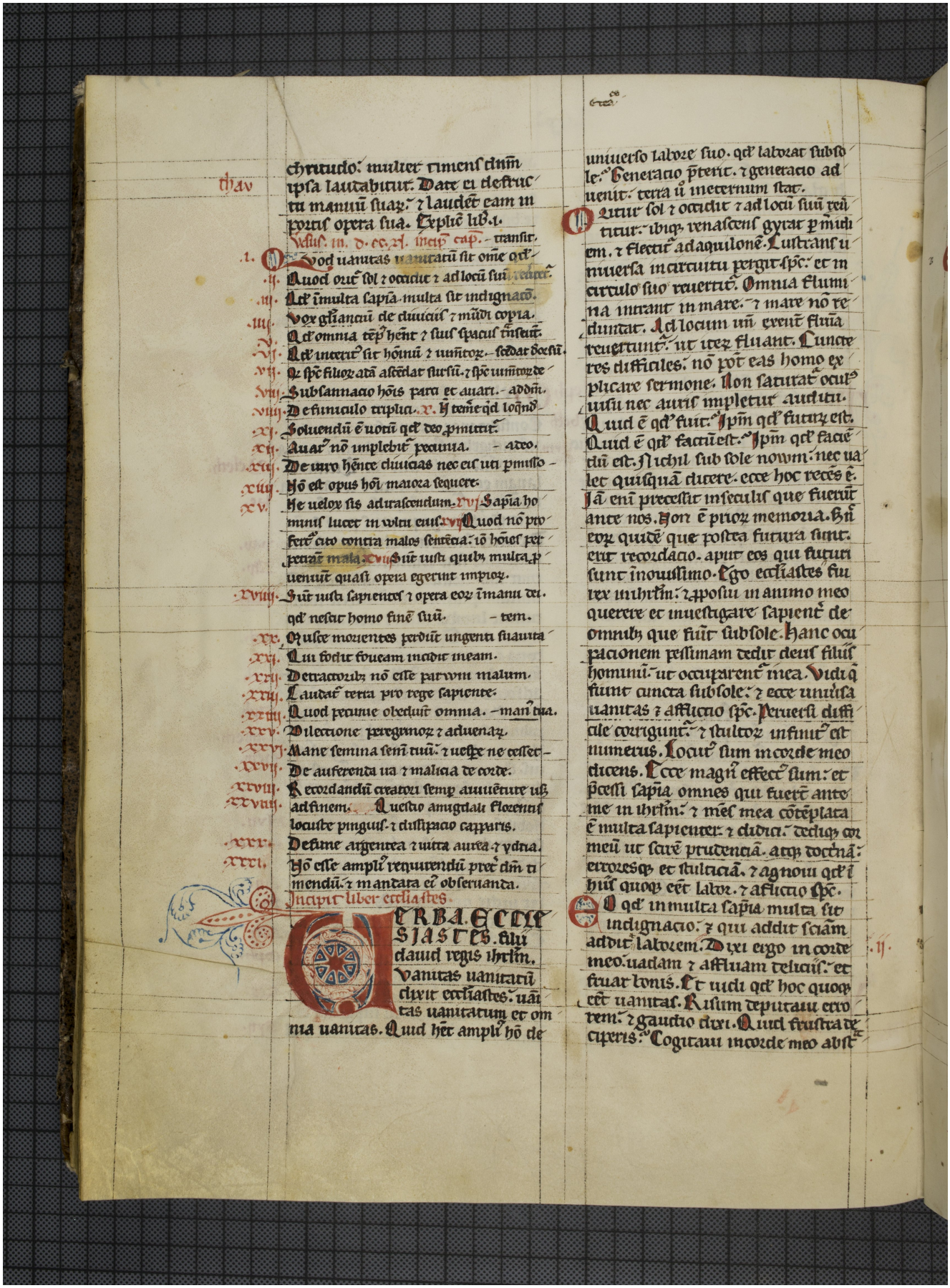

chriudo: mulier timens dnm
ipsa laudabitur. Date ei de fruc
tu manuū suarū: ⁊ laudet eam in
portis opera sua. Expliū lib. i.
Incipit. in. d. ec. xi. incip cap. – transit.
.i. Vocd uanitas uanitatū sit omne qd
.ii. Quod oriē sol ⁊ occidit ⁊ ad locū suū renat.
.iii. Qd ī multa sapia multa sit indignacō.
.iiii. Vox gliancū de diuicis ⁊ mūdi copia.
.v. Qd omnia tēp hent ⁊ suis spacis cōsistūt.
.vi. Qd incertū sit hōinū ⁊ uniūtor. – sedat doctū.
.vii. Qz spe filioz atq aliēlat sursū. ⁊ spe uniūtor de
.viii. Subsannacio hōis para et auari. – addm.
.viiii. De funiculo triplici. x. Hī temē qd loqnd
.x. Soluendū ē uotū qd deo pmittit.
.xi. Auar nō implebit pecunia. – ideo.
.xii. De uiro hēnte diuicias nec eis uti pmisso –
.xiii. Hō est opus hōi maiora sequere.
.xiv. He uelox sis adurascendum. xv. Sapia ho
minis lucet in vltu eius. xvi. Quod nō pro
fert ad contra malos sentēcia. nō hōies per
petrāt mala. xvii. Sūt iusti quib multa p
uenunt quasi opera egerint impioz.
.xviii. Sūt iusti sapientes ⁊ opera eoz ī manu dei.
qd nesciat homo finē suū. – tem.
.xx. Muscē mouentes perdūt ungentū suauita
.xxi. Cū stolt loquitur incedit in ueam.
.xxii. Detractoribz nō esse parvum malum.
.xxiii. Laudat terra pro rege sapiente.
.xxiiii. Quod pecunie obediūt omnia. – man tua.
.xxv. Dilectione peregrinoz ⁊ aduenaz.
.xxvi. Mane semina semē tuū. ⁊ uespe ne cesset –
.xxvii. De auferenda ira ⁊ malicia de corde.
.xxviii. Recordandū creatoris semp antequē uiz
.xxviiii. ad finem. Questio amicitiae florentis
locuste pinguis. ⁊ dissipacio capparis.
.xxx. Desine argentea ⁊ uitra aurea. ⁊ ydria.
.xxxi. Hō esse ampliū requirendū prec dm ti
mendū. ⁊ mandata eī obseruanda.
Incipit liber ecclesiastes.

VERBA ECCLE
SIASTES. filii
dauid regis ihrlm.
Vanitas uanitatū
dixit ecclesiastes. uāi
tas uanitatum et om
nia uanitas. Quid hēt ampliū hō de
uniuerso labore suo. qd laborat sub so
le. Generacio pterit. ⁊ generacio ad
uenit. terra aūt in eternum stat.
Oritur sol ⁊ occidit ⁊ ad locū suū reū
titur. ibiq renascens gyrat p mūdi
em. ⁊ flectit ad aquilonē. Lustrans u
niuersa in circuitu pergit spc. et in
circulo suo reuertit. Omnia flum
na intrant in mare. ⁊ mare nō re
dundat. Ad locum unū erent flūia
reuertunt. ut iterū fluant. Cuncte
res difficiles. nō pōt eas homo ex
plicare sermone. Non saturat oculus
uisu nec auris impletur auditu.
Quid ē qd fuit. Ipm qd futurū est.
Quid ē qd factū est. Ipm qd faciē
dū est. Nichil sub sole nouum. nec ua
let quisquā dicere. ecce hoc recēs ē.
Iā enī precessit in seculis que fuerūt
ante nos. Non ē prior memoria. Hū
eoz quidē que postea futura sunt.
erit recordacio. apud eos qui futuri
sunt in nouissimo. Ego ecclesiastes fui
rex in ihrlm. ⁊ apposui in animo meo
querere et inuestigare sapient de
omnib que fiūt sub sole. Hanc occu
pacionem pessimam dedit deus filiis
hominū. ut occuparent in ea. Vidi q
fiunt cuncta sub sole. ⁊ ecce uniūsa
uanitas ⁊ afflictio spc. Peruersi diffi
cile corrigunt. ⁊ stultoz infinit est
numerus. Locut sum in corde meo
dicens. Ecce magū effect sum. et
pcessi sapia omnes qui fuerē ante
me in ihrlm. ⁊ mēs mea cōtēplata
ē multa sapienter. ⁊ didici. dedique co
meū ut scirē prudenciā. atq doctrinā.
errores q et stulticiā. ⁊ agnoui qd ī
hiis quoq erat labor. ⁊ afflictio spc.
Qd in multa sapia multa sit
indignacio. ⁊ qui addit sciam
addit laborem. Dixi ergo in corde
meo. uadam ⁊ affluam deliciis. et
fruar bonis. Et uidi qd hoc quoq
erat uanitas. Risum reputaui error
em. ⁊ gaudio dixi. Quid frustra de
ceperis. Cogitaui in corde meo abst